

[Anne Grete Holmsgård]

stå alene, og det tror jeg heller ikke at de folk, som har givet det opbakning, mener.

Ministeren sagde i sin indledning, at han stadig væk var tilhænger af, at man gik frivillighedens vej i spørgsmålet om farvestoffer. Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige til det, for det er ikke mere end 2 måneder siden, der var 5 års jubilæum for, at tidligere miljøminister hr. Ivar Nørgaard måtte give op på grund af pression fra levnedsmiddelinindustrien, da han i sin tid havde nogle intentioner om at få fjernet farvestofferne. Tiden går, klokken slår, og jeg mener, at statens levnedsmiddelinstitut har et ganske godt greb om tingene, når det siger, at det ikke tror særlig meget på, at frivillighedens vej i denne sag vil hjælpe.

Derudover sagde ministeren, at han var indstillet på i hvert tilfælde at indføre varestandarder på kødområdet. Det er selvfølgelig noget, men det er ikke det hele, det er trods alt kun noget af det.

En række af de borgerlige ordførere har været oppe og nævne to problemer.

For det første er der problemet med de små handlende. Der vil jeg sige, som fru Lone Dybkjær sagde heroppefra, at det faktisk er en beskyttelse af dem. Jeg synes egentlig, det er noget hyklerisk, at både venstre og konservative nu pludselig har så stor omsorg for de små handlende, for i den øvrige økonomiske politik, de fører, skinner det bestemt ikke igennem. Der går de ganske hårdhændet ind for centralisering på hele området, inden for butiksstrukturen osv. – i realiteten, ikke i det, de siger, for dér slår de altid syv kors for sig og siger, at de gerne vil have, at de små samfund skal overleve, i hvert tilfælde for venstres vedkommende. I realiteten fører de ikke en politik, der gør det muligt.

Det andet spørgsmål er frivilligheden. Der synes jeg at der mangler det aspekt, at den frivillighed, som en række af de borgerlige partier mener skal være dominerende, det vil sige status quo, koster samfundet fantastisk dyrt, bl.a. over sygehusbudgettet. Det koster virkelig mange penge at have den påståede frivillighed, nemlig frivilligheden til uden lovgivningens administration og under kostvanernes tvang at blive syg, blive dårlig af det eller direkte dø af det. Jeg ved ikke, hvor stort problemet er.

Nu er hr. Duetoft her ikke mere, men det lød til, at hr. Duetoft meget ville have sig

frabedt, at nogle forsøgte at tvinge ham til at spise bestemte levnedsmidler. Det er der faktisk ikke nogen der gør ved at indføre varestandarder, heller ikke ved at gå videre. Hr. Duetoft kan jo blande sin egen kødpølse derhjemme, hvis det virkelig er så afgørende for ham og for andre netop at få det produkt, men hvorfor skal det absolut være et salgsprodukt i butikkerne? I virkeligheden er det grotesk, hvor mange ting man kan sælge som påståede fødevarer i butikkerne, når man ser på, hvad det reelle indhold er.

Men som hovedlinje: tilslutning til forslaget, og så er der nogle småting, som ganske givet kan diskuteres. Dertil kommer, at jeg mener, at man burde gå betydelig længere næste gang. Men dette er dog immervæk et stykke af vejen, selv om det ikke er tilstrækkeligt.

Steffensen (KrF):

Lovforslaget, som vi nu har til behandling, om ernæringspolitikken eller rettere levnedsmidlerne, er jo en udløber af de problemer, vi drøftede sidste år.

Den formulering, man nu er nået frem til med 3 hovedpunkter, er i og for sig et eksempel på, at man ikke behøver forlods at afskrive sig det frivillige princip. Jeg synes, at man skal være lidt forsigtig med det. Når jeg nævner det, er det også, fordi jeg synes, at vi under behandlingen sidste år i udvalget af de mange, der havde foretræde på grund af lovforslaget, fik ganske tydeligt bekræftet, at de ville bede om, at udvalget tog vare på, at det ikke var så enkelt, som man da havde lagt op til på en række områder. Det er sådan set ligegyldigt, om det var på den ene eller den anden side af bordet, når det drejer sig om arbejdsmarkedsparter.

Så er der endelig det, at friholdelse af basislevnedsmidler for farvestoffer er noget, ministeren gav udtryk for at man kunne nå til enighed om. Når det drejer sig om aromastofferne, er der straks lidt flere problemer i det. Vi hørte, at hvis det er således, at man mod forventning ikke skulle kunne nå frem til det ad frivillighedens vej, så ville ministeren tage fat på sagen ved en bekendtgørelse. Men endnu er den frivillige løsning ikke opgivet, og det er kristeligt folkepartis holdning og opfattelse, at jo længere vi kan nå ad frivillighedens vej i retning af at få problemer-